

deres Forpligtelse i saa Henseende ved den første Vacance i hvert Præsteskab. Derimod skulle de fremdeles være forpligtede til forsvarelig at vedligeholde dem. De Byggelaan, der nu hvile paa Præsteembeder eller paadrages et Embede, inden denne Lov derpaa kommer til Anvendelse, overtages ved Embedets Overgang til Lønning efter denne Lov af Staten. Af fremtidige Beføstninger ved nye Bygningers Opførelse forrenter og afdrager vedkommende Embedsmand en Fjertedeel.

§ 6.

Biskopperne samt Sognepræsterne og de faste Capellaner udenfor Hovedstaden og deres Enker skulle fremtidig pensioneres af Kongerigets Finantser, overeensstemmende med de i Lov af 5te Januar 1851 givne Regler, ligesom Børnene have Afgang til Understøttelse efter de i samme Lov givne Bestemmelser. Paa den anden Side skulle de nævnte Embedsmænd, naar de ansættes eller forflyttes, efterat denne Lov er udkommen, være forpligtede til at sikre deres Hustruer en Overlevelsesrente i Overeensstemmelse med Lov af 5te Januar 1851, om Embedsmænds Forpligtelse til at sikre deres Enker Overlevelsesrenter. Den Embedsindtægt, hvorefter Pensionen og Størrelsen af Overlevelsesrenten beregnes for deres Vedkommende, der ansættes eller forflyttes, efterat denne Lov er udkommen, er den fastsatte Løn med Lønningstillæg og Tilskuddet for mere end een Kirke, hvor et saadant gives, dog saaledes, at Omfætningen til Korn efter Capiteltsart ei her kommer til Anvendelse. Til den ansøgte Embedsindtægt regnes endvidere Erstatning for Frihellig eller Værdien af den Frihellig og Frihellig med Jordtiliggende, der er dem tillagt, for Sjællands Biskop med 800 Rd. og for de øvrige Biskopper med 600 Rd., for Præsterne med 400 Rd. og for de faste Capellaner med 200 Rd.

De nuværende Præsters Pension beregnes efter den for Kaldene i den vedspjuede Liste opførte Gjennemsnitsindtægt, dog ikke for noget Kald ud over en Indtægt af 3,000 Rd.

§ 7.

De ved denne Lovs Udkommen paa Embederne hvilende Pensionsbryder overtages af

Staten, naar disse Embeder blive ledige. I Ubredelsen af de Entepensioner, der have været fordeelte aarlig paa samtlige Kald i et Stift, deeltager Staten for de Kalds Vedkommende, for hvilke denne Lov er kommen til Anvendelse.

§ 8.

Hvormeget der af Præstegaardenes nuværende Tilliggende skal forblive ved Præstegaardene for at fyldestgjøre det i § 3 bestemte Niemed, samt hvilke Forandringer i Præstegaardenes Bygninger der maag foretages paa Grund af Aplingens Indskrænkning, afgjøres for hver enkelt Præstegaards Vedkommende af en Commission, bestaaende af 3 Medlemmer, af hvilke Kirke- og Underviisningsministeren vælger Formanden, Amtsrådet eet Medlem og Stedets Sogneforstanderskab eet Medlem.

Finder Commissionen, at Præstegaarden med Tilliggende bør henlægges andetsteds, end hvor den nu befindes, kan Kirke- og Underviisningsministeren tage Beslutning herom.

§ 9.

Præstegaardene med deres nuværende Tilliggende eller den Deel af samme, der ved indtrædende Vacance ikke længere skal forblive ved Embedet, afhændes derefter til Arvafæste med Ret til at sælge og pantsætte, til Fordeel for Statskassen, hvori fra samme Tid ligeledes indflyde Kjøbesummerne og de aarlige Arvafæstegifter, der indkomme fra det Bøndergods, hvormed adskillige Præsteembeder ere beneficerede.

§ 10.

Fra den først indtrædende Vacance i et geistligt Embede ophæves danske Lovs 2—12—15, samt alle senere Bestemmelser angaaende Offer og Accidenter til Præsten, for dette Embedes Vedkommende, ligesom ogsaa den Præsten tilkommende Ret til visse Høstidage bortfalder fra samme Tid.

Det er dog en Selvfølge, at det skal være de geistlige Embedsmænd usformeent at modtage, hvad der frivillig maatte blive ydet dem.

§ 11.

Fortolkningen af denne Lov skal ikke kunne gjøres til Gjenstand for Rettergang.